

ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΙΑΤΟ ΧΟΡΤΑ

Γράφει από τὸ πρωὶ
μεταφράζει
μετὰ γυρίζει πάλι στὰ δικά του
γέρνει πάνω στὸ χαρτί
ὅλος μιὰ δύναμη ἀφανέρωτη
ξέρει ὅτι ὁ καλύτερος βιογράφος εἶναι ὁ θάνατος
ἀλλὰ δὲν ὑποχωρεῖ, ψέλνει εὐωδία
ἄνω βυθὸς τῶν ἀκατάληπτων πραγμάτων
θὰ μπορούσε νὰ γράφει ὅλη μέρα
στὰ ὄρη ὅμως, ὄχι ἐδῶ
ὅπου τίποτα δὲν εἶναι στὴ θέση του
καπηλεῖον ὀλίγον παράμερον
μισοσκότεινο τώρα κι εἶναι μόνος
νὰ λυτρωθεῖ θέλει
ἀπὸ λογιῶν - τῶν- λογιῶν τὰ κρούσματα
νὰ μὴν ξεχάσει μόνο τὸ παλτό του
καὶ πουντιάσει πάλι ὅπως τὶς προάλλες
ἀκούει «κύρ-Ἀλέξανδρε» καὶ κάνει νὰ γυρίσει
πρὸς τὴ μεριά τῆς πόρτας
ἀλλὰ ἔχει μπαρκάρει πιά γιὰ τὰ σύννεφα
καὶ μᾶς θωρεῖ γιὰ λίγο
ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ κουρνιάζουν οἱ ἀετοί.

*

Γιώργος Βέης
4/11/2014